

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 184. Dixit: Consummatum est. v. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Iam ad extremum Iesus passus fuerat, iam totum fuderat sanguinem, iam exsaturata inferni rabies, iam patris iustitiæ in rigore satisfactum, iam omnia hominum peccata in mari rubro passionis submersa erant, iam propitiatio totius mundi pene in Cruce peracta, quid igitur supererat, nisi ut extremam manum operi redemptionis imponeret & hoc verbo clauderet. *Consummatum est.* Multiplex sane fuit consummatio à Christo Domino peracta, omnium Dei promissionum Prophetiarum & figurarum totius legis antiquæ, cuius umbræ dissipatæ sunt adueniente sole veritatis, hoc erat mysterium ad quod lex tota anhelabat, hoc sacrificium quod innocens Abel occisus, quod Noe mundam in arca saluens, Isaac immolatus, Ioseph à fratribus venditus, agnus paschalis manducatus, & aliæ figuræ representauerant: iam omnia sunt impleta, iam exclamar: consummatum est. 2. fuit consummatio æterni decreti & omnium Dei operis voluntatum super singula momenta vitæ, & passionis Christi: vnde in cæna suprema sua dicebat, *Opus consummaui quod dedisti mihi ut facerem & nunc dico consummatum est,* quasi dicat, O Pater æternæ, feci omnem voluntatem tuam, nunquam mandatum tuum præterui, consummaui omnia de me dicta, scripta & prædefinita in consilio tuo, obediens tibi usque ad mortem. Ecce totum consummatum est.

Verum præter has consummationes animaduerti adhuc aliquod aliud mysterium consummationis nomine indicari. Quia v. 28. ait S. Iohannes, *sciens Iesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptura, dixit: sitio.* Quid enim est hoc, omnia consummata esse, & adhuc ut consummaretur quiddam agi? Dicam quod sapio. Consummata erant omnia quæ quoad Ecclesiam suam agenda erant ante mortem Domini. Sed quoad Synagogam non erant omnia consummata, quare non? quia ipsa debebat reprobari ut intraret Ecclesia. quomodo igitur reprobata est? præbendo acetum, tunc enim demonstrauit se degenerasse & interitu dignam, cum acetum pro vino & sicera dedit. Hoc ex parte Synagogæ consummandum erat, ut ipsa desineret, cum iam Ecclesia in B. V. M. & Iohanne esset inchoata.

O Iesu consummator nostræ salutis, adoramus te, Deo Patri Iesus spiritum redditurus contestatur hoc verbo consummatum est, ad omnes Creaturas quod ipse ad salutem hominum omnia consummauerit, & ad ultimum terminum perduxerit, & nihil esse quod ultra facere possit.

Quid

Quid est enim, ait per prophetam, quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci. Igitur ab iplo vnico salus; & perditio à nobis.

§: 186. *Et inclinato capite tradidit Spiritum, v. 30.*

Cum Saluator iam in cruce pendens Ecclesiam suam, quantum ante mortem suam opus erat constituisset, & cunctos fideles in S. Ioannis persona Virgini Matri, & ipsam in eiusdem persona omnibus fidelibus commendasset, quasi pro vltimo complemento Ecclesiæ suæ necessario & vtilissimo, & Ioanne accipiente ipsam in sua, consummata iam omnia sciret; etiam Synagogæ, dicendo verbum *Sicut*, dedisset occasionem se ipsam cum sua scriptura consummandi & accipiendi finem sicut dum dando ei acetum, ipsa de se testata est, quod ipsa iam ex bono vino degenerasset in acetum, & ideo corruptioni propinquasset, tunc demum vtraque consummatione perspecta Dominus *caput suum inclinans tradidit Spiritum*, siue vt Matthæus scribit *emisit*. Quæ verba non inuitè morientem vel coactè debilitatum iudicant, sed voluntarie se sacrificantem important, imo amorem insignem spirant, nam inclinatione illâ capitis mihi videtur offerre osculum omnibus, maxime suæ ecclesiæ in paucis personis ibi collectæ nisi quod vicarius eius futurus deerat. Ad hæc ista inclinatio indicat mihi hætenus monstratam animo & corpore fortitudinem. In aliis morientibus vultus pallorem, os liuorem, oculi languorem induunt, cor tremores per arterias & nervos contremiscentes inuit, ita vt modo oculos claudant, modo aperiant, caput modo huc, modo aliorum moueant & reclinent, donec deficientes alicubi situm relinquunt. Non sic in Domino nostro moriente apparet, iste hætenus tribus horis pendens sanguine modico & aqua circa cor remanente alias pene ex succus erecto vultu permansit, in mortis puncto moderatè inclinavit.

O Deum morientem! O vitam sub morte latentem & solem Ecclipsim patientem. sed quanti hoc instans separationis animæ Iesu à corpore putabimus fuisse apud Deum momenti & pretij? ò instans quod est instar centri omnium sæculorum & æternitatis. O quor' mirabilia facta in eo & completa! ò consummationem totius operis nostræ redemptionis & finem laborum & dolorum Iesu! ò mortem Iesu faciem æterni Patris nobis perfecte placantem! ò Iesu vsque ad mortem obediens! ò leueram hic iustitiam, quæ à filio non voluntatem solum & præparationem animi, vt quondam in Abrahamo filium immolante, sed actualem immolationem,

macta-